

ยกชั้นทั้งอาราม

วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

โอร่าทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันศุกร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ลูกพระลูกเณรที่รักทั้งหลาย วันนี้เป็นวันเข้าพรรษา เราได้อธิษฐานอยู่จำพรรษาที่วัดพระธรรมกายนี้ร่วมกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว เราคงทราบดีถึงวัตถุประสงค์ของการอยู่จำพรรษาร่วมกันเช่นเดียวกับทุก ๆ ปีที่ผ่านมา

นอกเหนือจากในพระธรรมวินัยแล้ว วัตถุประสงค์หลักของการอยู่จำพรรษานั้น จะเป็นการอยู่จำพรรษาเพื่อการบรรลุนิพพาน เพราะวัตถุประสงค์ที่ลูกทุกคนมาบวชนี้ ก็มีเพียงประการเดียว คือ การทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ เพราะฉะนั้นพรรษานี้ เราต้องทำให้ถูกวัตถุประสงค์ของการที่เรามาบวช

ในช่วงเข้าพรรษาเป็นช่วงที่อากาศดี ไม่ร้อนไม่หนาวเกินไป แม้จะมีฝนตกก็ไม่ใช่อุปสรรคต่อการบำเพ็ญสมณธรรม

คุณยายอาจารย์ฯ ตอนยังมีชีวิตอยู่ ท่านชอบฤดูฝนมาก ท่านบอกว่า เหมาะสมต่อสภาพร่างกายของท่านในการทำสมาธิเพียร แม้ท่านจะทำได้ทุกฤดูกาล ทุกวัน ทุกคืนก็ตาม ก็แปลว่าเป็นฤดูที่เหมาะสมต่อการบำเพ็ญสมณธรรมเป็นอย่างยิ่ง

พรรษาหนึ่งมีเวลาแค่ ๓ เดือน หรือ ๙๐ วัน ซึ่งไม่นานเลย เพราะวันเวลาผ่านไปเร็วเหลือเกิน เดียววันเดียวคืนเดียวก็จะออกพรรษาไปแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ ลูกจะต้องให้ความสำคัญต่อการอยู่จำพรรษา ที่นอกเหนือจากพระธรรมวินัย คือ การบำเพ็ญสมณธรรมต้องให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ต้องให้มีประสบการณ์ภายใน ให้ได้เข้าถึงพระธรรมกายอย่างที่เราตั้งใจไว้ด้วยดีก่อนที่จะเราจะมาบวชกัน

จำพรรษาทั้งภายนอกและภายใน

เราลองทบทวนดูสิว่า กาลเวลาที่ผ่านไปนั้น เราบรรลุโมกข์ในปณิธานที่เราตั้งใจไว้ด้วยดีแล้วหรือยัง ถ้าดีแล้วก็น่าอนุโมทนาสาธุการ แต่ถ้ายังไม่บรรลุ พรรษานี้เราจะต้องประกอบความเพียรให้เต็มที่ ปฏิบัติธรรมให้ถูกหลักวิชา คือ จำพรรษาทั้งภายนอกและภายใน

ภายนอกเราก็ทราบดีแล้ว ขอบเขตของการจำพรรษา กฎเกณฑ์ต่าง ๆ แต่ภายในนั้น คือ เอวंगกายของเรา กายยาววา หนาคืบ กว้างศอกนี้ เป็นขอบเขตของการอยู่จำพรรษาของใจเรา คือ พุดง่าย ๆ ว่า ใจของเราจะต้องหยุดอยู่ภายใน

จำพรรษาอยู่ภายในกลางกายของเราให้ได้ตลอดเวลาในทุก ๆ กิจวัตรกิจกรรม ที่เราทำเป็นปกติทุก ๆ วัน ให้ใจหยุดนิ่งอยู่ภายในไม่ว่ามีดีหรือสว้างก็ตาม จะต้องให้ใจมาหยุดมานิ่งอยู่ที่ตรงนี้ อย่าให้อะไรมาเป็นอุปสรรค มาเป็นข้ออ้าง ข้อแม้ หรือเงื่อนไขในการอยู่จำพรรษาแบบพระอริยเจ้า เพื่อประโยชน์สุขแก่ตัวของเรา ความสมปรารถนาของตัวของเรา

ความตายไม่มีนิमितหมาย

พรรษานี้ หลวงพ่ออยากให้อุภะทุกรูปให้ความสำคัญกับตรงนี้ให้มาก ๆ ประเดี๋ยวก็วันเดี๋ยวก็คืน เดี่ยวก็จะหมดเวลาของชีวิตไปแล้ว มีเพื่อนสหธรรมิกของเราหลายรูป ดูภายนอกยังอยู่ในวัยที่เจริญ แข็งแรง แต่ว่าต่อมาไม่นาน ท่านก็จากพวกเราไปทั้ง ๆ ที่ยังไม่ถึงวัยแห่งอายุขัยเฉลี่ยมนุษย์ในยุคนี้ ซึ่งเราก็เห็นกันอยู่ สมาชิกเขตนอกเราก็ได้เห็น

เรื่องนี้ควรจะเป็นเรื่องสอนใจ กระตุ้นเตือนจิตสำนึกของเรา ให้เราให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องความตายซึ่งไม่มีนิमितหมาย เรามีชีวิตอย่างจำกัดจริง ๆ ในโลกใบนี้ การที่เรามาบวชก็เพื่อวัตถุประสงค์ของการทำพระนิพพานให้แจ้ง เพราะฉะนั้นต้องให้ความสำคัญต่อสิ่งนี้เป็นอันดับแรก อย่างอื่นเป็นส่วนประกอบ เป็นเรื่องรอง ๆ กันไป

ร่วมมือกับหลวงพ่อ

หลวงพ่อเข้าไปในอาคาร ๖๐ ปี และหมู่บ้านปฏิบัติธรรม เห็นการปฏิบัติธรรมของสมาชิกในหมู่คณะของเรา ที่พวกเราให้โอกาสท่านเหล่านั้น ปลีกวิเวกไปทำความเพียร แล้วก็มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีในระดับหนึ่ง และดีในระดับที่นึกไม่ถึง ซึ่งหลวงพ่อก็มีความปลื้มปิติและภาคภูมิใจ

แต่ลูก ๆ ที่อยู่ภายนอก ไม่ได้เข้าไปในอาคารเหล่านั้น ให้โอกาสกับท่านเหล่านั้นไปบำเพ็ญสมณธรรมให้เต็มที่ แล้วเราก็รับภารกิจงานหยาบ และงานส่วนอื่น พร้อมกับการบำเพ็ญสมณธรรมควบคู่กันไป

ท่านเหล่านั้นมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีหลาย ๆ รูป หรือเกือบจะทั้งหมดก็ว่าได้ เมื่อจุดเริ่มต้นก็ไม่ได้แตกต่างจากลูก ๆ ทุกรูปที่ไม่ได้เข้าไปในหมู่บ้านปฏิบัติธรรม หรืออาคาร ๖๐ ปี ทุกรูปผ่านงานหยาบมาทั้งสิ้น ซึ่งจะมีอารมณ์ความหยาบเช่นเดียวกับลูก ๆ ทั้งหมด ไม่แตกต่างกันเลย จุดเริ่มต้นจึงเหมือนกัน คือ ทั้งฟุ้ง ทั้งติ่ง ทั้งมิด ทั้งเมื่อย เจอกันทั้งหมด ไม่มีรูปใดที่ไม่เจอหรือไม่ผ่านสิ่งนี้มาก่อนเลย

หลาย ๆ รูป ตอนช่วงที่ยังอยู่ในหมู่บ้านปฏิบัติธรรม ยังนึกไม่ถึงว่าตัวเองจะได้โอกาสเข้าไปสู่อาคาร ๖๐ ปีด้วยซ้ำ ด้วยเหตุนี้ หลวงพ่อก็จึง

เกิดแรงบันดาลใจ มั่นใจว่าลูก ๆ ทั้งหมดนี้ที่ได้อยู่จำพรรษาด้วยกันนี้ สามารถเข้าถึงได้เช่นเดียวกับท่านเหล่านั้น ถ้าหากว่าลูกทุกรูปได้ทำอย่าง ท่าน คือ ประกอบความเพียรให้กลั่นกล้ำ อย่างถูกหลักวิชา ควบคู่กับ กิจวัตรกิจกรรมที่เราทำเป็นประจำอยู่ทุกวัน ถ้าเอาใจใส่ หลงพอเชื่อวา พรชานี้ก็เป็นพรรษาแห่งการสมความปรารถนาของลูกทุก ๆ รูปได้

พรรษาที่ผ่านมา เราอาจจะชะล่าใจ ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความประมาท ไม่ได้ให้ความสำคัญมาก แต่ให้ความสำคัญบ้าง หมดเวลาแล้วสำหรับ ที่เราจะชะล่าใจหรือประมาทในการดำเนินชีวิตเหมือนพรรษาที่ผ่านมา

พรรษานี้ หลวงพ่ออยากให้ลูกทั้งหมดร่วมมือกับหลวงพ่อ เอาใจใส่ ที่จะชวนชวายในกิจที่สำคัญสำหรับชีวิตของสมณะ เพราะว่าแม่ตัวแทน ของหมู่คณะของเราที่เข้าไปอยู่ในอาคาร ๖๐ ปี มีผลการปฏิบัติธรรม ที่ละเอียดเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ทุกวันทุกคืนทุกเวลานาที จะมีความห่วงใย เพื่อนสหธรรมิกทุกรูป ทั้งภิกษุ สามเณร และสมาชิกในองค์กร และได้ ใช้หลักวิชาธรรมกายที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ คุณยายอาจารย์ฯ ท่านได้ถ่ายทอดนี้ คอยแก้ไขปรับปรุงส่วนละเอียดให้กับพวกเราทุกรูป อยู่แล้วทุกวันทุกคืนก็ตาม แต่ส่วนหยาบนี้ลูกต้องชวนชวายเอง

ถ้าสองเราร่วมมือกัน คือ ลูกประกอบความเพียรไปด้วยควบคู่ กับภารกิจ กิจวัตรกิจกรรมอย่างนี้ ภายในอาคาร ๖๐ ปี ช่วยในส่วน ละเอียด ถ้าสองเราร่วมมือกันอย่างนี้ หลวงพ่อว่าสิ่งที่เราตั้งใจไว้ด้วยดี นี้จะต้องสมความปรารถนา แล้วก็เป็นความมหัศจรรย์ของสังฆมณฑล ของพระพุทธศาสนา

ยกชั้นทั้งอาราม

ถ้าวัดใดวัดหนึ่ง อารามใดอารามหนึ่ง ภิกษุสามเณรหรือสมาชิกเขตในของวัดนั้น มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีจากการตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมควบคู่กับกิจวัตรกิจกรรมอย่างนี้ ถ้ามีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีบังเกิดขึ้นทั้งอาราม ก็จะเป็นแสงสว่างให้กับอารามอื่น ๆ เพราะกิตติศัพท์ที่ดีงามนี้จะขยายต่อ ๆ กันออกไป

กาลเวลาผ่านไป หลังจากพุทธปรินิพพานมาแล้ว ๕๐๐ ปี สังคมชนบทไม่เหมือนในสมัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังมีพระชนม์ชีพอยู่ ที่ยกชั้นกันทั้งอารามเลย จะมีก็แต่เพียงประปราย สำหรับผู้ที่ชวนช่วยในการบำเพ็ญสมณธรรม มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีเป็นที่พึงสำหรับตนเองได้ และเป็นที่พึงสำหรับผู้อื่นได้ กาลเวลาผ่านไปเป็นพันปียังไม่มีอารามใดเลยที่ทั้งอารามยกชั้นกันเข้าถึงธรรม บรรลุธรรมกันทั้งหมด

หลวงพ่อก็มีความตั้งใจอยู่เสมอ ๆ ว่า เราเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีในหลาย ๆ สิ่งที่ผ่านมาแก่สังฆมณฑลและพระพุทธศาสนาทั่วโลก เหลือสิ่งนี้ คือสิ่งที่หลวงพ่อยากจะให้บังเกิดขึ้น เพราะสิ่งนี้มีความสำคัญสำหรับทุก ๆ อาราม มีความสำคัญต่อพระพุทธศาสนาและชาวโลก

ถ้าอารามของเราทั้งหมดได้เข้าถึงธรรมจริง ๆ เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีแล้ว หลวงพ่อยืนยันได้ว่า อารามอื่น ๆ ก็อยากจะเป็นเช่นเดียวกับเรา

เมื่อความปรารถนาที่จะเป็นเช่นเดียวกับเราเกิดขึ้นอย่างแรงกล้า การแสวงหาและการชวนช่วยก็จะตามมา ซึ่งจะนำไปสู่จุดหมายคือความสำเร็จ ถ้าอารามของเราบรรลุธรรมยกชั้นกันทั้งหมด แรงแบนดาลใจ

ก็จะเกิดขึ้น ลูกก็จะเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีสำหรับพระพุทธศาสนา และสำหรับทุก ๆ คนที่เกิดมาในโลกในยุคนี้ ชาวสวรรค์ก็จะอนุโมทนาสาธุการ

พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ มหาสมณเทวบุตรที่อยู่สวรรค์ชั้นดุสิต กับทีมงานของท่าน ก็เกิดความรู้สึกรู้สึกที่ดีว่า บุญบารมีที่ทุ่มมาปรับปรุงแก้ไขธาตุธรรมของพวกเรานั้น ไม่สูญเปล่า เพราะฉะนั้นกายหยาบของลูกภายในพรหมานี้ ต้องมีความพร้อมสำหรับรองรับสิ่งเหล่านี้

ดังนั้น ขอให้ลูกทุกรูป ทั้งภิกษุสามเณร พึงตั้งจิตอธิษฐานให้ดี ตั้งใจมั่นว่า เราจะประกอบความเพียรกันให้เต็มที่อย่างจริงจัง ให้เป็นพรหมมหัศจรรย์ให้ได้ลูกนะ

หลวงพ่อบำเพ็ญพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการ และขออำนาจพรให้ลูกทุกรูปที่ได้มาอยู่จำพรรษาร่วมกันในพรหมานี้

ขอให้ลูกทั้งหมดมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้ปลอดกังวลจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์ ให้จิตใจเกลี้ยงเกลาสว่างใส ไม่มีอะไรเหนี่ยวรั้ง เป็นภิกษุสามเณรที่สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจ จะได้เหมาะสมที่จะเป็นภาชนะรองรับมรรคผลนิพพาน

ให้ลูกทุกรูปได้บรรลุดรรมภายใน เข้าถึงดวงธรรม เข้าถึงกายภายใน เข้าถึงพระธรรมกาย ได้ศึกษาวิชาธรรมกาย ให้สมหวังตั้งใจเป็นอัครจรรย ทุก ๆ รูป จงทุกประการเทอญ ๐

ภาพ : หลวงพ่อธัมมชโยกับพวงนาฟ้าโผล่ก่อนจะมาเป็น
วัดพระธรรมกายในปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๑๒